„Societatea Anonimă Română de Telefoane“ a împlinit zece ani dela înființare

Prodigioasa activitate a Societății în decursul unui deceniu. — Realizările de până acum ale instituției. — Programul pentru viitor.

Când legăturile telefonice erau în primele faze ale desvoltării lor, lumea privea cu neîncredere dar și cu multă curiozitate, evoluția technică și roadele posibile ale acestei mari descoperiri.

Era pe atunci utilizat telefonul, fie ca mijloc de comunicație în relațiile de stat, fie ca un lux al marilor bogătași. Publicul, lipsit de o posibilitate de comunicare rapidă se mulțumea cu mijloacele avute la îndemână, insuficiente și s'ar putea spune, nesigure.

Comunicarea în oraș se făcea cu întârziere, iar cea interurbană era redusă la strictul necesar, când și aceia sosea de multe ori, după zile întregi. Nu mai vorbim de colțurile îndepărtate ale țării, în care, când sosea o veste „dela oraș“ se strângea norodul, ca la zi de sărbătoare, să citească rândurile mult așteptate.

Civilizația, este aceea care rezolvă în primul rând problema comunicației între orașe, țări și continente. Dacă vrem, putem înlocui chiar termenul de civilizație, prin acela de „comunicare rapidă“. Populația pământului înmulțindu-se, s'a simțit nevoia deplasărilor. Cum deplasările în massă cereau mijloace de locomoție adequate, s'au înființat rând pe rând drumurile, căile ferate, mașinile cu aburi pe uscat, pe apă și avioanele.

Dar acestea n'au fost totuși suficiente. S'a simțit nevoia comunicărilor fără deplasări și cum civilizația în continuă evoluție, descoperise electricitatea, s'a ajuns la descoperirea cea mare: telefonul.

In viața noastră publică telefonul este una din cele mai utile invenții. Ne putem lipsi de multe dar nu ne putem lipsi de telefon.

Intr'un articol trecut spuneam că după o statistică, s'a putut trage concluzia că Bucureștiul este cel mai vorbăreț oraș de pe continent. Și nici nu poate fi altfel, într'o țară tânără, într'o țară a cărei viață isbucnește cu putere pe un pământ binecuvântat aci la întretăierea celor două lumi: răsăritul cu apusul.

Traficul și comerțul a făcut ca țara noastră pur agricolă pe timpuri să devie azi o țară aproape autarhică, posedând pentru posibilitatea desvoltării acestei autarhii, elemente destoinice în toate ramurile de activitate. Dar legătura între aceste ramuri n'o poate face decât telefonul care, ca mijloc rapid satisface cele mai pretențioase necesități de comunicare.

La telefon se încheie afaceri între indivizii dela două instituții aflate în același oraș, dar și în orașe diferite, chiar și în țări diferite, fără a mai fi necesară deplasarea lor. Se economisește astfel și timpul și banii.

La telefon se poate anunța imediat doctorul în cazuri grave de boală. Zeci și sute de mii de vieți au fost salvate prin chemarea rapidă a unui medic în cazuri disperate.

La telefon se poate anunța urgent poliția, în cazuri de furturi, crime, accidente etc.

Tot la telefon se pot face oprirl, de vehicule cu pasageri dubioși urmăriți de poliție, asigurându-se prin aceasta atât avutul cât și viața cetățeanului.

Dar cel mai important lucru în ziua de azi este legătura telefonică în serviciul armatei.

O comunicare sigură în împrejurări ca cele prezente, este de multe ori chezășia unei victorii iminente.

Din aceste simple enunțări ale utilizării telefonului în viața noastră zilnică, putem avea o idee de progresul pe care o legătură telefonică il aduce atât în viața noastră economică, socială, dar și politică.

Viața economică românească, azi în plină frământare, nu se poate lipsi de acest factor principal al bunului ei mers.

Telefonul este prietenul nedespărțit al gospodinelor sau fiicelor noastre, care de multe ori exagerează convorbirile ținând firele ocupate ceasuri întregi.

In aceste ocazii, meritul de a se putea obține totuși o legătură ușoară și nestingherită, revine conducerii și administrației Societăți anonime române de telefoane, care a știut să pună în slujba progresului național toate posibilitățile de muncă și creație.

Dacă în Sud-Estul european, România poate fi socotită ca țara ce a asimilat în timpul cel mai scurt aproape toate experiențele apusului, lucrul se datorește pentru ultimele decenii, unei cârmuiri destoinice, care a știut să insuflețească toate ramurile de activitate spre a-și da măsura maximă.

In toate marile orașe se ridică azi impunătoare clădiri, care dispun nu numai de un confort și o curățenie exemplară, dar sunt înzestrate cu cele mai moderne instalațiuni, asigurându-se astfel din punct de vedere technic, o funcționare perfectă.

AUTOMATIZAREA TUTUROR CENTRELOR IMPORTANTE A. LE TARII A CONSTITUIT DIN PRIMUL MOMENT TOATA ATENȚIA SOC. ANONIME ROM. DE TELEFOANE.

In clipele actuale când o parte din trupul țării a fost răpită; când populația, în disperarea plecării se dezrădăcina care încotro apuca, telefonul, ca mijloc de legătură stătea de veghe, și la îndemâna tuturor pentru ușurarea situației și menținerea siguranței statului.

Prin marile pierderi suferite de țară și de toate instituțiile ei, „Societatea de telefoane“ a fost greu încercată.

Investițiile din Basarabia și Bucovina cari au întrecut cu mult suma de un miliard lei, au rămas în mâinile ocupanților.

Sunt realizări românești, sunt documente săpate în țărâna de our a țării, sunt chezășia activității și vieții permanente a unui românism ce va învinge.

Palatul „Soc. Anonime Române de Telefoane“ din Capitală, în care se află instalată centrala „Victoria“.

Programul pe 1940

pentru îmbunătățirea rețelei București

Programul pe anul în curs, prevede 1700 m. canalizare subterană nouă, 4800 m. cablu de 1212 perechi și 3.300 m. cablu de 600 perechi.

Azi, echipamentul deservește aproximativ 10.000.000 convorbiri lunare între abonații din București. O mărire a acestui echipament ar înlătura desigur toate micile neajunsuri, provocate prin ocuparea firelor care aduce după sine întârzierea tonului.

D. MIRCEA CANCICOV, Președintele Cnsiliului de administrație al „Soc. Anonime Române de Telefoane

Completarea echipamentului necesită însă noi investiții și material, care trebue adus din străinătate întâmpinând piedicele și greutățile momentului de față.

Riscurile importării acestor materiale sunt desigur enorme, iar posibilitățile de acoperire nu au sporit câtuși de puțin.

In toate orașele din țară tariful actual este forfetar, adică abonații plătesc aceeași taxă, indiferent de numărul convorbirilor pe care-l efectuează.

Un astfel de tarif prezintă inconveniente în special în București și deaceea, s'a studiat introducerea unui tarif pe numărul de convorbiri.

Toate studiile și comenzile de materiale au fost pregătite pentruca un astfel de tarif, să poată fi pus în aplicare în 1941. Dela aplicarea acestui tarif se așteaptă o desvoltare sensibilă a numărului de telefoane.

Pentru București aprecierea era de aproape 16.000 telefoane în plus pentru primul an dela aplicarea noului tarif. Datorită situației internaționale, realizarea acestui program va suferi probabil o amânare.

Greutățile timpului de față fac imposibilă aducerea materialelor necesare, iar economia ce se impune pe toate tărâmurile vieții naționale, silește și „Societatea de telefoane“ a se rezuma la îmbunătățirile ce nu necesită material străin și cheltueli prea mari.

Sunt momente serioase pe care le trăim și eforturile fiecăruia, fie că ele se grupează într'o societate fie ca simplu individ, trebuesc îndreptate spre menținerea bunurilor pe care le-am durat cu trudă ani îndelungați. Nu se mai pune azi problema extinderilor mari, ci perseverarea pentru menținerea nivelului economic existent.

Dacă „Soc. anonimă română de telefoane“ a luptat în decurs de 10 ani dând rezultate demne de toată admirația, azi această instituție trebue să știe a menține serviciul constiincos și a păstra realizările de până acum, intacte. Serviciile ce se cer azi în special „Soc. de telefoane“, sunt inimaginabile. Insăși securitatea țării poate depinde de o legătură perfectă și o audiție corectă.

ALTE IMBUNATATIRI

In orașele unde nu s'a introdus sistemul automat, legăturile telefonice s'au îmbunătățit prin introducerea sistemului bateriei centrale, în locul vechiului echipament cu baterie locală. Cu această ocazie rețelele au fost amplificate.

In urma acestor îmbunătățiri posturile de abonați s'au înmulțit.

Astfel: Bacăul are 324 abonați; Baia Mare 147; Bălți 316; Botoșani 155; Buzău 284; Câmpina 231; Deva 107; Focșani 230; Giurgiu 244; Ismail 107; Lugoj 232; Mediaș 172; Miercurea-Ciuc 77; Oravița 75; Piatra-Neamț 200; Pitești 167; Predeal 107; Reșița 61; Sibiu 700; Sighișoara 126; Turnu-Severin 193

In orașele cu baterie locală, serviciul a fost complet refăcut, oficiile au fost renovate iar rețeaua asemenea.

Dintre orașele cărora li s'au schimbat oficiile și rețelele citâm: Azuga, Băicoi, Balcic, Bălți, Bârlad, Bazargic, Bistrița, Blaj, Bolgrad, Botoșani, Breaza, Buhuși, Buziaș, Cahul, Calafat, Călărași, Câmpulung, Caracal, Careii Mari, Carmen-Sylva, Cerna-Vodă, Cetatea Albă, Chilia nouă, Corabia, Drăgășani, Eforie, Fălticeni, Gura Ocniței, Hotin, Huși, Mangalia, Mărășești, Medgidia, Moreni, Odorhei, Odobești, Oltenița, Orhei, Orșova, Orăștie, Pucioasa, Rădăuți, Râmnicu-Sărat, Reghin, Reni, Roman, Romanești, Roșiorii de Vede, Salonta, Soroca, Șuceava, Storojinet, Târgu-Jiu, Piatra Neamț, Târgul-Neamț, Tarutino, Tătărești, Tighina, Toplița, Tulcea, Târnu-Măgurele, Turda, Vaslui, Vatra Dornei.

Centrale particulare la abonați

Toate instalațiunile telefonice în legătură cu rețeaua societății sunt furnizate și întreținute de către Soc. anonimă română de telefoane. In special, Societatea a instalat în cuprinsul proprietății abonaților mari, centrale telefonice care să deservească serviciul interior al abonaților și legăturile cu rețeaua publică. In momentul de față sunt 1.180 de astfel de instalațiuni. Cea mai mare parte a acestor centrale au între 6—300 linii, deservind 18.200 posturi suplimentare. O bună parte din aceste instalații se află în orașele de provincie.

Executarea acestor instalațiuni, după norme tip. a permis unificarea materialului pe întreaga țară și continua ameliorare a transmisiunilor telefonice.

POSTURI PUBLICE

Până în 1933, n'au fost cunoscute la noi în țară posturile telefonice publice. Ele au fost introduse pretutindeni unde publicul are acces. Numărul lor a crescut la 1.300, dintre cari peste 1000 de posturi sunt numai în București.

S'a proectat pentru anul în curs instalarea a încă 400 posturi publice, în București.

Numărul convorbirilor dela aceste posturi a crescut simțitor. Dăm mai jos câteva cifre:

In 1935 au fost 1.345.000 de convorbiri, în 1936, 2.013.000, în 1937, 2.888.544, în 1938, 3.964.032, iar în 1939, 5.064.000 de convorbiri.

Zece ani dela înființare

Soc. anonimă română de telefoane, serbează zece ani dela înființare.

Sunt zece ani de muncă intensă, de neostenită activitate, de strădanie și de victorie.

Azi, Societatea de telefoane își poate contempla cu satisfacție înfăptuirile. In nu mai mult de zece ani s'a ridicat comunicația telefonică la ultima expresie a technicei moderne.

Audițiile perfecte fac să nu fie diferență între convorbirile urbane, interurbane, internaționale sau chiar intercontinentale. Iar numărul celor cari se socotesc azi printre abonații societății, a crescut la o cifră respectabilă față cu cifra totală a populației țării. Suntem țara cea mai bine cotată în ceea ce privește numărul de abonați la 100 de locuitori.

Aceasta dovedește posibilitatea de adaptare rapidă a publicului românesc, la ritmul timpului și înțelegerea pe care acesta a acordat-o eforturilor făcute de Societate română de telefoane. Este o mulțumire tacită adusă de marele public pentru inegalabilul serviciu adus lui, prin automatizarea punctelor importante ale țării.

REALIZARI

La 3 Iulie 1930, conducerea societății semnează contractul de constituire a S. A. R. de telefoane și lucrul începe îndată.

Se automatizează orașele: Arad, București, Brăila, Brașov, Cernăuți, Chișinău, Cluj, Craiova, Constanța, Galați, Iași, Ploești, Oradea, Sinaia și Timișoara în anii 1933—1939.

Inainte de automatizare, Aradul avea 976 posturi telefonice, azi are 1.527, Brăila 936, azi, 1.246, Brașovul 1.266 azi 2.467, Cernăuți 1.639, azi 2.604, Chișinău 551, azi 1.377, Cluj 1.706, azi 3.094, Constanța 776, azi 1814, Craiova 494, azi 1.193, Galați 731, azi 1.763, Iași 542, azi 1.794, Oradea 1.196, azi 1.850, Ploești 1.095, azi 2.598, Sinaia 105, azi 627, Timișoara 2.399, azi 3.597 de posturi.

Realizarea acestor centrale a necesitat construirea de noui oficii, canalizări subterane pentru pozări de cable, cable aeriene, înlocuirea vechilor instalații cu echipament nou și aparatele vechi cu aparatele automate.

Clădirile au fost una din primele preocupări ale conducerii. Monumente arhitectonice, aceste clădiri sunt azi puncte de mândrie ale tuturor orașelor noastre de provincie. Ele au un stil comun și sunt situate mai peste tot în centrul orașelor. Echipamentul și cablajul acestor centrale sunt prevăzute astfel încât să poată satisface cererile abonaților, pentru o perioadă viitoare de aproximativ 3—4 ani.

AUTOMATIZAREA CAPITALEI

367 km. cablu subteran, 195 km. cablu aerian și 5.000.000 m. fir telefonic

Bucureștiul avea în 1930 cca. 20.000 posturi telefonice. Azi sunt 52.600. Are instalat cel mai mare cablu telefonic din lume de 2.424 perechi, adică 4.848 fire. Canalizații cu conducte subterane, cable de bloc și cable de stâlpi.

Canalizarea subterană telefonică, cuprinde 720 cămine subterane și conducte de legătură cu câte 12—18 căi. Lungimea canalizării subterane are cca. 72 km.

Sunt două oficii principale: Victoria și Dacia.

Dela oficiul Victoria pornesc 13 cable de 2.424 perechi, 6 de 1818 perechi, 4 de 1212 perechi, și 5 cable interurbane care ies din București și se conectează în traseul interurban aerian.

Dela oficiul Dacia pornesc: 2 cable de 2.424 perechi, 4 de 1818 perechi și 4 de 1212 perechi.

Intre cele două oficii Dacia și Victoria sunt două cable de intercomunicație.

Cablul de 2.424 perechi are o lungime de 10.800 m., cel de 1818 o lungime de 8800 m., cel de 1212, 33.000 m. și cel de 900, 4.000 metri.

Totalul cablelor din București se ridică la 367 km. subteran și 195 km. aerian.

S'au instalat în București 6.500 cutii terminale pe stâlpi, fațade, etc.

Și s'a utilizat 5.000.000 m. fir telefonic.

Rețeaua interurbană

Spor considerabil în numărul circuitelor la distanțe mari

Rețeaua interurbană a fost mărită în mod considerabil și cuprinde astăzi 119.870 km. circuit, față de 51.832 km. cât era în 1930.

Este de remarcat faptul că această creștere, de circuite s'a făcut în special pentru a lega între ele orașele mari. In acest scop s'a întrebuințat cel mai nou sistem și anume prin curenți purtători, punându-se în funcțiune 45.000 km. circuit în orașele mari.

Azi avem în cable interurbane, în interiorul orașelor, 11.870 km. de circuit, față de 182 în 1930. Mai avem de asemeni 600 km. circuite în cablele aeriene față de „O“ circuite în 1930.

Numărul circuitelor internaționale în 1939, înainte de începerea războiului, era de 36 față de 6 circuite în 1930. Din acestea, 24 erau în București, în 1930 nu existau decât 2.

Orașele mari au avut deasemeni o creștere importantă în numărul circuitelor interurbane. In București avem 189 circuite interurbane, față de 53 în 1930.

A crescut în special numărul circuitelor la distanțe mari. De ex. Bucureștiul are astăzi următoarele circuite: București—Timișoara 10 circuite, București—Arad 3, București—Oradea 4, București—Chișinău 3, București—Iași 7, București—Cernăuți 9. București—Brașov 12, București—Cluj 6, București—Constanța 10.

Circuitele de mai sus, sunt doar cele mai însemnate. In 1930 nu existau decât 4 asemenea circuite.

CABLELE INTERURBANE SUBTERANE

In ultimii ani s'a început construirea cablelor interurbane subterane pe mare distanță, pentru a deservi arterele mai importante ale țării. S'a ajuns până acum să se termine distanța București-Ploești, Ploești-Buzău și Ploești-Brașov, reprezentând un total de 240 km. Aceste cable servesc atât pentru traficul între orașele indicate cât și circuitele care merg în direcțiunea Ardealului și Moldovei.

In program s'a prevăzut ca aceste cable să fie prelungite, de exemplu, acelea din Ardeal, până la Timișoara și Oradea. Aceste circuite interurbane deservesc acum 710.000 convorbiri pe lună.

Tariful ce se aplică acestor convorbiri este acela din 1930, care era mai mult sau mai puțin pe bază administrativă, adică convorbirile în același județ erau taxate la fel, indiferent de distanțe. De asemenea, convorbirile între 2 oficii în județe limitrofe.

Pe de altă parte, taxarea convorbirilor interurbane, se făcea pe baza unității de trei minute, astfel încât dacă o convorbire dura 4 sau 5 minute era taxată cu de două ori taxa prevăzută pentru 3 minute.

Odată cu desvoltarea rețelelor interurbane, după cum reese din cele de mai sus, acest sistem de taxare, s'a dovedit necorespunzător, singura soluție fiind adaptarea unui sistem general de taxare pe distanța în linie dreaptă între oficii, precum și pentru perioade de trei minute, urmate de perioade suplimentare de câte un minut.

Un asemenea fel de taxare este mai echitabil pentrucă oficiile situate la distanțe egale, plătesc la fel.

In același timp, se stimulează prin aceasta, desvoltarea convorbirilor între orașe apropiate, dar care fiind în județe diferite, plăteau până acum o taxă aproape prohibitivă. Se citează de ex. o convorbire între Predeal și Timiș, care costă 40 lei, distanța între aceste localități fiind de 7 km., iar o convorbire între Predeal și București, unde distanța este de 180 km. costă tot 40 lei pentru trei minute.

Pentru a îmbunătăți traficul, societatea, a stabilit un serviciu permanent la toate oficiile din țară, chiar la acele cu un venit mai mic.

Se poate afirma, că azi aproape 80% din oficiile din țară au servicii de 24 ore, astfel încât oricine se prezintă la oficiu, chiar în timpul nopții, obține la cea mai mare parte din ele comunicări telefonice.

25 DE CIRCUITE INTERNAȚIONALE

In anul 1931 exista un singur circuit București-Sofia și tot numai unul, București-Budapesta.

Azi sunt 25 circuite, iar în momentul de față o mare parte din acestea sunt temporar neutilizabile, din cauza situației internaționale.

Circuitele sunt: 2 București-Belgrad, 2 București-Paris, 1 București-Zürich, 1 București-Viena, 1 București-Roma, 3 București-Berlin, 1 București-Istambul, 4 București-Budapesta, 1 București-Praga, 1 București-Varșovia, 1 București-Sofia, 1 București-Atena, 1 București-Milano, 1 București-Bratislava, 1 Chișinău-Tiraspol-Moscova.

Societatea are în programul său, extinderea serviciului telefonic și în regiunile unde nu există până acum.

INFIINȚAREA A PESTE 100 OFICII TELEFONICE NOUI

In ultimii ani s'au înființat aproximativ 100 noui oficii telefonice, cu o tendință crescândă, deoarece serviciul telefonic îmbunătățindu-se, creea prin aceasta noui necesități.

Oficiile înființate în 1939 sunt: Cara Moțăței, Țigănești, Verești, Văsieni, Buștenari, Mihăești, Sibot, Otopeni, Cocioc, Gara Sighireanu, Cetățeni, Odoreu, Săftica, Obreja Tâncăbești, Toporul, Timișul de Sus, Hanul Conache.

Azi, numărul telefoanelor cu serviciu automat din țară, este de 78% în comparație cu celelalte țări europene, raportate la suta de locuitori. România deține locul al 4-lea pe listă, primele trei fiind ocupate, în ordine, de: Italia, Germania și Elveția. După noi, urmează Belgia, Danemarca, Franța, Anglia, Norvegia, Suedia și Ungaria.

3.500 funcționari români, 19 străini

Asociația funcționarilor: „Telefon-Club“

„Societatea română de telefoane“ s'a dovedit ca una din instituțiile cele mai înțelegătoare în aprecierea elementului național, încurajând spiritul lor de abnegație, capacitatea de muncă și întregul randament technic și administrativ, și le-a pus la îndemână posibilități de afirmare.

Astfel, technicienii români, au înlocuit cu succes pe cei străini, al căror concurs părea indispensabil altă dată. Din 3.500 funcționari câți are azi Societatea în serviciul său, numai 19 sunt străini.

Odată cu ameliorarea serviciului telefonic prestat publicului, societatea a avut grija să prevadă și confortul funcționarilor săi.

Astfel, la fiecare oficiu este prevăzută o cameră de odihnă pentru funcționare, care au astfel în mod periodic, câteva minute de repaus în timpul serviciului.

Funcționarii Societății, mai sunt deasemeni grupați într'o asociație „Telefon-Club“, care organizează excursii, concursuri sportive, etc.

In ultimul an această asociație a fost prevăzută cu o casă de odihnă, pe lacul Floreasca, unde se poate utiliza terenul de tenis, volley și Basket-ball, bărci, etc.

CARTEA DE TELEFON

Cea mai necesară anexă a telefonului este cartea.

Prima ediție a cărții de telefon din București s'a imprimat în 1931 în 20.000 de exemplare. Tot atunci s'a introdus, la început în mod gratuit, partea clasificată pe branșe și profesiuni și care acum a luat o mare desvoltare reprezentând o treime din volumul cărții.

Separat de aceasta, apăreau în vremea aceea 7 cărți de provincie iar cu timpul numărul lor a fost redus la trei (în 1934).

De atunci apar trei cărți de provincie, câte una pentru Oltenia, Muntenia, Dobrogea; Transilvania și Banat; Moldova, Bucovina și Basarabia.

In 1940 ediția București va apare în 70.000 exemplare, celelalte cărți de provincie, prima în 16.000, a doua în 30.000 iar ultima în 18.000 de exemplare.

Cărțile sunt executate în cea mai perfectă technică a tiparului, ușor de cercetat și cu caractere plăcute la citit.

Realizările întrec contractul din 1930

Cerințele contractului încheiat în 1930, nu numai că au fost îndeplinite, dar au fost depășite cu mult.

Citâm: automatizarea orașului Brașov, care nu figura printre orașele menționate în contractul de succesiune, și circuitele interurbane directe: București—Cernăuți cerute 3, realizate 9, București—Iași cerute 3, realizate 6, București—Timișoara cerute 3, realizate 7, București—Cluj cerute 3, realizate 9, București—Oradea, cerute 3, realizate 5, București—Brașov cerut 1, realizate 12.

Cursul unei activități își merge calea prin învălmășagul piedicelor vieții de azi. Nici un pas înapoi, ci mereu drept înainte, trebue să fie deviza tuturor cari cred în dreptatea și în reușita adevărului poporului nostru.

Cei cari au stat la cârma „Societății de Telefoane“ au știut acest lucru și l-au urmat întocmai.

D. Mircea Cancicov, valorosul nostru economist, actualul președinte al consilului de administrație, a accentuat rolul „Societății de telefoane“ în viața economică românească.

Dar dacă meritele au fost mari pentru cei dela conducere, ele nu au fost mai puțin mari pentru personalul executant care a știut să-și facă datoria cu conștiinciozitate și corectitudine, dovedind în nenumărate rânduri, spirtul de abnegație al technicienilor și funcționarilor români.

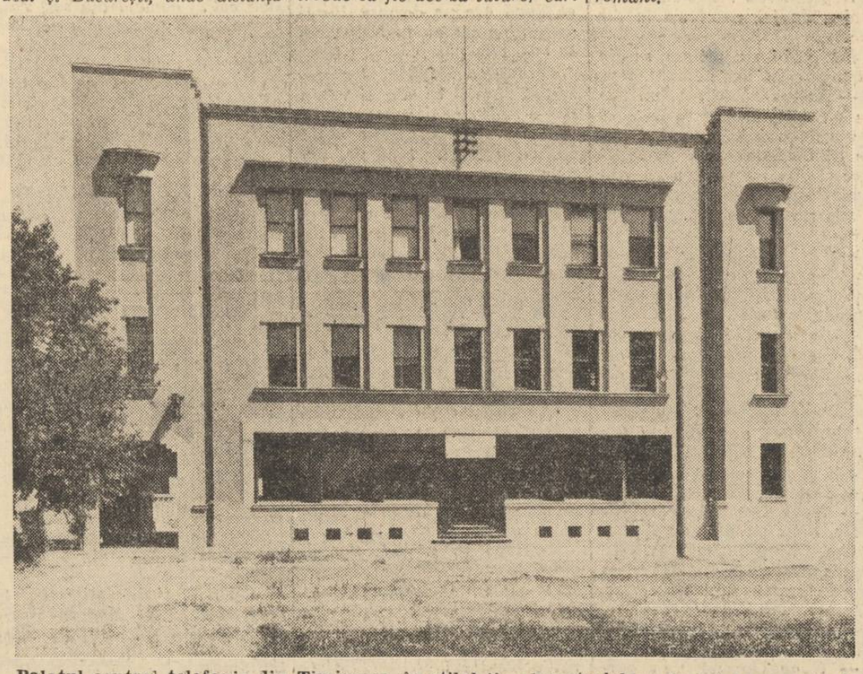

Palatul central telefonic din Timișoara, în stilul tip al centralelor din întreaga țară.